

عنوان مقاله:

نقش محبت در فرآیند تعلیم و تعلم

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی و حکمت اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمدجواد نظام پور - گروه الهیات، واحد فسا، دانشگاه آزاد اسلامی، فسا، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی محبت در فرآیند تعلیم و تربیت می پردازد؛ سالهای اولیه زندگی برای نتایج بعدی بسیار حیاتی هستند. نقش محبت تنها برای معلمان و در محیط آموزش و پرورش کارایی ندارد؛ تعلیم و تربیت در مفهوم عام آن شامل جنبه های گوناگون جسمانی، روانی، عاطفی، عقلانی، اجتماعی، اخلاقی و دینی است، که یکی از ابعاد آن به لحاظ روان شناختی و تربیتی در زندگی انسان محبت می باشد. محبت و مهرورزی یکی از مهمترین و بادوام ترین روشها در تعلیم و تربیت به حساب می آید. نگرش مثبت فرزندان و دانش آموزان نسبت به مذهب و دین، ریشه در مهر و محبت والدین و فرادهندگان دارد؛ استفاده از عواطف، محبت، نیکوگویی، الفت و مهربانی در جذب آنان و احترام به معلم و والدین و انجام مراسم و مناسک تاثیر به سزایی دارد. در مبانی ده گانه ی آموزش و پرورش به این اصل مهم نیز اشاره شده است و یکی از این مبانی تحت همین عنوان است و آن عبارت است از « مبانی تقدم رحمت و محبت و امیدواری برخشونت و بی مهری و ناامیدی » یعنی در اسلام معاشرت و برخورد افراد با یکدیگر بر رحمت و محبت است

کلمات کلیدی:

محبت، مهرورزی، تعلیم و تعلم، فراگیرنده، فرادهنده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381281>

